

ἐν, εἰς, εἰ, in plurali εἶμεν, Atticè ἡμεν. Πόπανα. Scribunt πόπανα fuisse πλακουῦτια πλατέα, λεπτά, καὶ σφαιρῆ. i. placentulas latas, tenues, & rotundas. Fortasse id fuerit quod Homerus οὐλοχύτας sub-

A inde appellat: panes qui ex hordeo & sale confecti ante sacrificium aris infundebantur. Molam vocant Latini.

Ἐπεὶ δὲ βωμῶν πόπανα καὶ καθωσιώθη
Καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
Κατεκλινόμεν τὸ Πλοῦτον ὡς περ εἰκὸς λυῖ.
Ἡμῶν δ' ἔκαστος σιβάδα παρεκατήετο.
Γυ. Ἦσαν δὲ πινες καὶ ἄλλοι δειόμενοι τῷ θεοῦ;
Καρ. Εἰς μὲν γε Νεοκλείδης. ὅς ἐστι μὲν τυ-
φλός.

Κλέπτων δὲ οὐ βλέποντας ὑπερκόνησεν.
Ἐτεροὶ τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες, ὡς δὲ οὐ λυχνούς ὑποσβέσας,
Ἡμῖν παρήγγαλε καθεύδειν τῷ θεοῦ
Ὁ πρὸς πολὺ, εἰπὼν εἰς αἶσθηται φόβος,
Σιγῇ, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
Καὶ γὰρ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην. ἀλλὰ με
Ἀθάρις χύτρας πρὸς ἐξέπληττε καί με
Ὀλίγον ἀπαυδῶν τὴν κεφαλὴν τῷ χραδίει.
Ἐφ' ὧν ἐπεθύμου δαίμονιως ἐφερπύσαι.

Σχόλια. Ἐπεὶ δὲ βωμῶν. Ἰδὲ τὸ ὅτι οὐκ εἶσιν καὶ θυ-
σίαι καὶ τῶν ἀπαργμάτων ἐπὶ τῶν βωμῶν τεθέντων, ἀ-
ποτοῦ τοῦ βωμοῦ, ἢ τοῦ κανοῦ, καὶ ἐπιφθέρων ὅσας,
καὶ τότε ἐξέσι τοῖς ἀπὸ τῶν θυσιῶν ἀδεδωκέναι. Καὶ
τὸ ποτόματα. Ἰδὲ τὸ ὅτι οὐκ εἶσιν καὶ θυσιῶν, σημαίνει δὲ τὰ
ποτόματα ἢ τὰ ποτὸς τῶν θυσιῶν ἡνιόχια θυ-
μιόματα, ἢ πλακουῦτια. Καθωσιώθη πέλανος. Ἰδὲ
καθ' ἡκούσι νόμοις ἀνιέρων, καθ' ἡνιόχον ἢ ὅσως ἀνε-
τέθη, ἐπειδὴ ὁ πέλανος τῇ Ἡφαίστου φλογί καθω-
σιώθη καὶ τὰ πόπανα καὶ τὰ ποτόματα, ἢ ἰουλίς, ἢ
ἰάς ἀλύρας πρὸς τὸ ποτόματι τῶν ἱερῶν ἢ κειθάρων
λεβανωλόν. Ἰδὲ τὸ ὅτι οὐκ εἶσιν καὶ βωμῶν ποτόματα καθω-
σιώθη Ἡφαίστου φλογί, καὶ πόπανα καὶ πέλανος, ἄλλως.
Δίον εἰπὼν καὶ πέλανος, ὃ δὲ ἀσυνδέτως πέλανος εἰπὼν ἰ-
σὺν τῷ ὅτι καὶ μὲν πέλανος ἐν τῷ πυρὶ ἐρρίμην. Ἰδὲ τὸ πό-
πανα καὶ τοῦ πλακουῦτια καὶ ἄλλα, ἐν μερὶ τοῦ βω-
μοῦ ἐτίθενται. ἢ τὸ πέλανος ἐρμυλῆα ἐστὶ τοῦ ποτό-
ματα οὕτως ἐπεὶ δὲ τὰ βωμῶν καθωσιώθη ἰὰ πόπα-
να καὶ ἰὰ ποτόματα καθωσιώθη τῇ φλογί τοῦ Ἡφαί-
σου, ὃ πέλανος λέγεται, καὶ κρείττον. Παρεκατήετο. ἢ
συλλογῆς εὐπρεπίζω ἀπὸ τῶν κατ' ἡνιόχων, κατ' ἡνιόχον
ἢ λέγονται οἱ μικροὶ ἱεῖς, οἱ δὲ τοῦ κόφου ἐρρίμμε-
νοι, λέγει οὕτως ἐκ πολλῶν καὶ μικρῶν πλὴν σιβάδα ἡ-
νιόχον.

GERARDVS. Προθύμα.] hoc nomen ἡνι-
όν ἐστ, i. generale. Πόπανα verò εἰδικόν specia-
le. Sunt enim προθύματα τὰ ποτὸς τῶν θυσιῶν ἡνιό-
μα, id est, quęcunque sacrificium precedunt, &
velut quedam preludia, atque parascēue sacrifi-
cij: non enim prius accedebatur ad peragendum
sacrificium, quàm permulta circa panem, aquā,
ignem, ornamenta sacrificuli, & id genus alia fa-
cta de more essent, secundum ritum lustrata, &
disposita. Carion tantum meminit ποπάνων, &
πέλανων, quę edulia erant: cetera, vt quę ad gu-
lam nihil faciant, negligit. καθωσιώθη. Indefini-
tum prius à καθωσιώματι, quod componitur à καὶ
& ὁσιώματι. Πέλανος: Erant πέλανοι ἄρτοι ἀνάθαρ-
τοι καὶ εὐλεῖς, panes non sacrati, & viles, fiebant
hi ex pepale. πεπάλνη δὲ ὡς λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου.

Preludys, & popanis: igni præterea
Vulcanio admotis libis: more solito
Decumbere fecimus Plutum: mox quilibet
Nostrum, sedulo adornabat sibi grabatulum.
B. MV. Erantque & alij, qui peterent opem à Deo?
CA. Vnus quidem fuit Neoclesides nomine:
Qui quanquam cæcus est, furando quemlibet
Tamen oculatum facile superat. Alij item
Aderant, cum omnis generis conflictantes malis,
Postquam autem sacrificulus, extinctis lucibus,
Dormire nos: & si quis forte sibilum
Exaudiret, silere iussisset: ibi, hera,
C. Nos omnes, quàm placidissimè decubimus,
Ego autem somnum capere non poteram: quia
Non procul à capite, nescio cuius, anicula,
Pulte referta olla stabat: quę nares meas
Feriebat. Ad banc ego gestiebam adrepere

id est pars subtilissima, & flos farinae. Tradunt
pelanos sanctificari consuevisse ἐν τῷ πυρὶ, &
(quod ait poeta) ἐν Ἡφαίστου φλογί. popana autem
& alias placentas ἐν μέρει τοῦ βωμοῦ in aliqua par-
te altaris. Subaudiendum καὶ ἐπεὶ καθωσιώθη πέ-
λανος Ἡφαίστου. Vulcanus igni præest, per meto-
nymiam pro igni accipitur. παρεκατήετο. κατ' ἡ-
νιόχον vilia sunt calceorum lora, & quibus calcei
subligantur, pro vili solea quandoque capitur,
vide κατ' ἡνιόχον est res qualescunque, & mi-
nimi pretij parare. Hoc verbo Carion significat
vnumquemque eorum, qui tum aderant, humi-
lectulos vilissimos sibi substravisse, & ex multis,
E. iisdemque detritis particulis velut cōsarcinasse.

Σχ. Εἰς μὲν γε, Νεοκλείδης.] εἰς πολλὰ κεκομώδη. ὁ-
ρήτορα καὶ ἰὰ δημόσια κλέπτοιν, καὶ ξένον καὶ ὁ-
φείας λεωβημύον. εἶρη δὲ καὶ Πειλαργούς, περὶ αὐτῶν ὅτι
ρήτωρ καὶ συκοφάντης. Ἀθάρις χύτρας] ἀθάρα, μόνη
ἢ σερμίδαλις. Ἀττικοὶ δὲ εἶς ἢ ἁθάρις, Αἰολεὶς ἀθή-
ρας, ἢ ὁ κοινὴ εἶς ἢ ἁθάρας. Ἐφ' ὧν ἐπεθύμου δαί-
μονιως ἐφερπύσαι. πρὸς τὴν ἢ μία ὅτι. ὡς εἰς τῶν ἱερῶν ὁ-
φῶν δηλονότι, ἐφερπύσαι, βαδίσαι. ἀπὸ μετὰ φορῆς τῶν
ἐφερπύσαι. ἐκ τούτου δὲ πλὴν ἡσυχον κλοπῶν, πλὴν ὅτι πλὴν
χύτρας δηλοῖ.

GERARDVS. Νεοκλείδης.] Fuit hic rhetor A-
theniensis, qui vel hoc vno nomine potuit Ari-
stophani inuisus esse, inuisior autem quod ara-
rium expilasset, pituita & lippitudine admodum
vexabatur, poeta odiosè cæcum fuisse fingit, & ea
de causa ad Aesculapium adductum. ὑπερκόνησεν
ab ὑπὲρ & ἀκοντίζω, quod est iaculor: propriè
ὑπερκόνησεν est iactu iaculi vincere, transum-
ptiue quocunque modo superare. ἀποσβέσας, par-
ticipium à verbo composito & anormi ἀποσβέν-
νυμι. Πρόπολος.] Quicunque, ac cuiuscunque ser-
uus πρόπολος appellatur, discriminis gratia ad-
dit τοῦ θεοῦ, vt sit ἱερομύσης, sacrorum præfectus
& antistes, qui mysteriis, atque ritibus sacris præ-
est. ἀθήνη, subiunctum ab anormi verbo ἀθή-
νομαι, στήν. Illa erat priscae religionis institutio,